

Crisi en el tèxtil valencià

Texans pendents d'un fil

L'empresari valencià Joaquín Sáez Merino té problemes greus en el seu grup tèxtil, Tycesa. Més de mil treballadors de la firma no han cobrat des de fa quatre mesos. El forat financer és de més de 6.000 milions de pessetes.

Els primers dies de l'any 1992 van ser bastant moguts als despatxos de la seu central de Tycesa a València. L'accionista principal i fundador de la Societat, Joaquín Sáez Merino, tenia damunt de la taula dos assumptes greus que calia resoldre com més prompte millor. El primer era aturar les mobilitzacions de gairebé mil empleats que des del carrer i en plena vaga van demanar, els dies 2 i 3 de gener, el pagament sense més retard de quatre nòmines corresponents als últims mesos del 1991.

L'altre problema d'aquest empresari que té per costum sufragar tota classe d'iniciatives blaveres estava relacionat amb el primer, ja que es tractava de trobar una quantitat suficient de diners per afrontar el deute amb els seus empleats,

al voltant de 250 milions de pessetes, i alhora aconseguir d'un consorci bancari el vist-i-plau d'un pla de viabilitat econòmic.

Tycesa, Textiles y Confecciones Europeas, SA, constituïda l'any 1970, va arribar vint anys després de la seua creació, el mes d'abril del 1990, a una situació límit, amb un decret de suspensió de pagaments per un deute de 5.900 milions de pessetes. Els creditors eren quasi tots bancs i organismes estatals entre els quals figurava una entitat financera pública, el Banc de Crèdit Industrial, BCI, penjat amb 750 milions. El Banc Central ocupava el segon lloc de la llista amb 350 milions, i tot seguit hi havia l'Espanol de Crédito, 300 milions, el BBV, 225 milions, el Banco de Crédito i Comercio, 200 milions, i, per últim, el francès

Credit Lyonnais, amb 117 milions. Per la seua banda, Hisenda presentava 250 milions de pessetes no pagats per l'empresa en crisi, i la seguretat social, uns altres 350 milions en concepte de percentatges no pagats de les nòmines durant molts anys. Aquesta situació crítica va provocar una forta reducció de la plantilla dels centres de producció de roba texana a Montcada i Requena, al País Valencià, i a Baeza i Villarrobledo, a Andalusia. Les fàbriques a Tavarca (Portugal) i Tànger (Marroc) de la mateixa empresa van ser incloses en aquest pla general de regulació de plantilla.

En aquests moments, Tycesa, després d'haver superat la suspensió de pagaments amb el decret d'alçament intervingut l'estiu passat, ha tornat a presentar un nou pla de viabilitat en el qual es pro-



Pantalons texans.

posa més supressions de llocs de treball. Els sindicats, és clar, s'han oposat radicalment a aquesta proposta i demanen l'inici de negociacions a tres bandes, incloent-hi representants de l'administració autonòmica, per a trobar una eixida satisfactòria a la crisi. Vicent Domínguez, secretari d'acció sindical de Comissions Obreres, declarava la setmana passada a EL TEMPS que els treballadors de Tycesa "continuen tenint dubtes seriosos sobre les promeses de la direcció de l'empresa de continuar l'activitat productiva perquè pensem que la primera i principal causa de la crisi és deguda a una mala gestió des de fa anys".

Un informe confidencial del passat

a l'ampli capítol de deutes 370 milions per deutors morosos, altres 100 milions d'incobrables i també 100 milions més en concepte de depreciació d'existències. A pesar de la insistència d'aquesta revista per poder conèixer la interpretació d'aquestes noves dades per part de l'empresa, els directius de Tycesa han preferit conservar un silenci total sobre el tema. No obstant això, EL TEMPS va ser informat de la celebració d'una reunió entre la direcció de l'empresa i el grup de bancs creditors, el passat dimarts 7 de gener, durant la qual Joaquín Sáez Merino va demanar més crèdits per a poder superar una crisi que no el deixa dormir tranquil des de fa dos anys.



Joaquín Sáez Merino no ha pagat als seus empleats les quatre últimes nòmimes.

RAFA GIL

mes de juliol, redactat per l'auditor Rafael Tormo Aguilar a petició de Tycesa i al qual ha tingut accés aquesta revista, deixa ben clar que les pèrdues del grup tèxtil són més grans que les previstes a l'hora de presentar la suspensió de pagaments fa dos anys. En una de les conclusions es diu que la societat auditada hauria d'augmentar el seu passiu en 582 milions de pessetes més en concepte d'indemnitzacions derivades de l'expedient de regulació que Tycesa pensa presentar en un futur immediat i que afecta uns 400 treballadors. Igualment, la mateixa auditoria que estudia amb lupa els resultats financers dels exercicis 1988, 89 i 90, afegeix

Aquesta seria la segona oportunitat donada per les entitats financeres a l'empresari valencià després d'haver acceptat el pagament del primer deute en unes condicions prou elàstiques: durant 14 anys sense interessos i els tres primers de gràcia.

Amb cinc marques registrades en propietat de roba texana (Lois Internacional, Alton, Old Chap, Francis Montesiños i Río Grande), Tycesa té molts problemes a hores d'ara per a comercialitzar dins i fóra de l'estat espanyol la seua producció. El 1988 també per problemes semblats, Joaquín Sáez Merino es desfeia de cinc fàbriques, totes situades al

País Valencià (Navarrés, Alginet, Bunyol, Millars i Xàtiva) per la venda directa al grup basc Tavex. Avui, aquest consorci manté una alta cotització en borsa i ha iniciat, mitjançant la societat Algodonera San Antonio, un pla d'expansió amb una potenciació de les seues factories al Marroc.

La tendència a la "deslocalització" del tèxtil (desviar la producció cap a àrees geogràfiques amb mà d'obra barata) és actualment la primera preocupació dels sindicats del sector i més concretament dels representants en el comitè d'empresa de Tycesa, perquè veuen el futur bastant negre. Pel mes de maig de l'any passat, el director adjunt de política industrial de la Comissió Europea, Alexandre Schaub, participant en una conferència de premsa amb els empresaris catalans a Barcelona, va dibuixar un panorama prou desolador per al sector tèxtil internacional. L'alt funcionari comunitari anunciava un pla d'actuació de la CEE per ajudar a la reconversió d'empreses europees que irremissiblement hauran de tancar en un termini curt. Els experts preveuen la desaparició d'un terç de les empreses durant els pròxims quatre anys.

Una de les eixides que temen els sindicats de Tycesa és que la direcció de l'empresa valenciana opte pel sistema de subcontractació. Amb aquest mecanisme qualsevol grup tèxtil pot traslladar bona part de la seua producció a cooperatives o factories d'Andalusia o La Manxa amb una forta capacitat de treball i a preus per sota de la mitjana espanyola. Un estudi recent realitzat per la firma Conor Ingenieros ha comparat el preu del minut de confecció en algunes zones espanyoles i països estrangers. El cost normal a l'estat espanyol oscil·la entre les 26 i les 35 pessetes, mentre que a Catalunya està entre les 19 i les 25 pessetes, en les cooperatives d'Andalusia (on Tycesa posseeix dos centres de producció) està entre 12 i 17 pessetes; al voltant de les 10 pessetes a Portugal i tan sols costa 8 pessetes al Marroc. Precisament en aquest país, el grup Tavex, que va comprar part de les fàbriques a Tycesa, ha aconseguit del rei Hassan una exoneració d'impostos durant el pròxim quinquenni i després la càrrega fiscal gaudirà d'una reducció fiscal propera al 50% sempre que la majoria de les vendes, per defensar el mercat intern, es destinen a l'exterior.

Ignasi Pellicer